Ч. 82. Пятниця 21 цьвітня (4 мая) 1906 Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.
Письма приймають ся лиш франковані.
Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.
Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Зміни в міністерстві.

„Wiener Ztg.“ оголосила слідуюче відручне письмо цісарске:

Любий бар. Ґавчу! Серед трудних обставин вислухали Ви многократно Мого візваня з самотверженем і патріотичним пожертвованем. Особливо же підчас послідного очерку своєї діяльности віддали Ви знамениту услугу своїми успішними заходами в цїли привернення жизненности Ради державної. Ваше назвище буде на завсїгди злучене з великою реформою державною. Висказуючи Вам мою найгорячійшу подяку за Вашу неутомиму і повну пожертвованя діяльність, увіряю Вас о моїй непохитній ласці і приймаю Вашу просьбу о увільнене з уряду мого президента міністрів та застерігаю собі на будуче дальші Ваші услуги.

Відень 2. мая 1906.

Франц Йосиф в. р.
Ґавч в. р.

Любий ґр. Біляндт-Райдте! На Вашу просьбу увільняю Вас в ласцї з уряду мого міністра справ внутрішних і висказую Вам при сій нагоді за Ваші для Мене і Держави з вірною преданностию виконувану знамениту службу Мою найгорячійшу подяку і найповнїйше признане та застерігаю Собі ужити Вас знову в службі.

Відень 2. мая 1906.

Франц Йосиф в. р.

Любий кн. Гогенльоге! Іменую Вас моїм президентом міністрів для країв і королівств репрезентованих в Раді державній і повіряю Вам управу мого міністерства справ внутрішних.

Відень 2. мая 1906.

Франц Йосиф в. р.

Так отже кабінет бар. Ґавча належить вже до минувшости, до історії, але спадщина по нїм, реформа виборча перейде на новий кабінет. Хто в нїм буде засїдати, поки що не звістно, бо коли уступив лиш президент і міністер справ внутрішних а новий президент обняв заразом і теку того послідного, то річ очевидна, що склад міністерства бодай на якийсь час позістане такий самий як і доси; може однак бути, що вже на самім початку діяльности нового президента розпічнуть ся знову пертрактациї компромісові. Однак загальним — як доносить N. fr. Presse — враженєм єсть, що в реформі виборчій не настане ніяка зміна а новий кабінет буде мусїв заняти ся нею так само як попередний. Кн. Гогенльоге може що до того опирати ся так само як і бар Ґавч на рішучім постановленю Корони. Цїсар підчас послідної авдиенциї, уділеної ґр. Дідушицкому, висказав ся так горячо і рішучо, як нїколи доси й до нїкого за реформою виборчою, опертою на загальнім і рівнім праві голосованя, що слова его не могли би хиба позістати без враженя і впливу на Коло польске.

Що реформа виборча не зійде з порядку дневного, то річ певна, бо і воля Монарха єсть за нею і новий президент міністрів звістний від давна яко прихильник загального, рівного, безпосередного і тайного голосованя; але инше діло, чи реформа буде дійстно так переведена, як би того бажав собі новий президент міністрів і всї ті, що суть за реформою на зовсїм нових і як найширших та найсправедливійших основах. Новий президент буде мусїв очевидно числити ся і з парляментарними відносинами і аж тут покаже ся, о скілько кн. Гогенльоге оправдає ті надії, які на него покладають, або здійстнить ті обави, які дехто висказує. Але як би й не було, то річ певна, що деякі партиї парляментарні перечислили ся в своїх комбінациях, бо з бар. Ґавчом і его товаришем анї не щезла сама реформа виборча яко така, анї не збільшили ся вигляди на таке еї переведенє, якого бажали ті, що довели до зміни в міністерстві.

35)

Ледами і ночами.

(З анґлійского — Макса Памбертона).

(Дальше).

XXII.

Слова князя Тольми.

Було то того самого дня вечером. В великім сальонї ґрафа Тальвіґого сидїло трех панів. Срібний годинник на печи вибив саме девяту годину; тикане годинника було одиноким голосом, що роздавав ся в комнатї. З трех осіб в сальонї лише у одного Тальми не видко було нїякого неспокою. Він сидів розпертий у великім фотели, курив безнастанно російскі папіроси і від часу до часу попивав з чарки лікер. На его чертах видко було приємний усьміх, усьміх чоловіка, що заграв високу карту і дожидає, що зробить его противник. Князь поглядав деколи на Бонца, другого з тих трех, котрий не курячи і з заложеними на плечах руками проходжував ся неспокійно по комнатї і цїлком не замічав, що князь єму приглядає ся. Одинока річ, яка — як здавало ся — займала его, був кусник білого паперу, що лежав на столику побіч вікна. На тім то папери спочивали его очи часто, немов би там не знати які чудеса невидимої руки були начеркнені. Він боляв ся, аби на тім папери не появили ся лінії.

Ґраф Федір, третий в комнатї, сидів на софі коло дверий і держав в руцї російску часопись, але не читав еї. Він, здавало ся, ждав на когось, що мав нарушити тишину в комнатї. Коли по яких пятьох мінутах роздав ся на долинї гуркіт коліс і чути було, що віз задержав ся, він встав і зітхнув з полекшию. Зараз потім Бонцо зачав ходити і задержав ся коло самих дверий, бо появив ся льокай, аби заповісти прихід нового гостя.

— Панна Бест! — крикнув голосно.

Мариянна ішла зараз за ним.

Она мала на собі чорний, францускій капелюх, що був дуже невибагливий, але був їй дуже до лиця, до того намітку, яку їй купив Павло. Еї одїж була нова і зроблена після найновійшої моди. Тольма усьміхнув ся, коли то побачив, бо він велїв їй ту одїж прислати перед хвилею з одного найпершого склепу. Він був того погляду, що хороша Анґлійка може в тій одежи появити ся на кождім, хочби й найпершім сальонї Европи. Она була дуже поважна і поводила ся так гордо і самосьвідомо, що мимохіть кождий мус в ухилити чола перед нею. Із страху, який заволодів нею, коли она виїхала, аби удати ся до палати Тальвіґого, не було тепер нї слїду. Князь Тольма заручив за еї безпечність, а єму она цїлковито довіряла.

— Славно, славно! — скрикнув князь, піднимаючи ся з трудом. — Я на певно знав, що ви, панї, прийдете і я сказав також тим панам, що не будете цїлком бояти ся.

— Чогож мала би я бояти ся, князю? — спитала з милим усьміхом. — Чиж я не межи приятелями?

Она знов була давною Мариянною, тою з балю на ледї, звіздою ґубернаторского дому.

— Очивидно що ви межи приятелями — відповів князь, цїлуючи еї руку — а впрочім маєте моє слово.

— І пересьвідчене, що я Анґлійка — сказала гордо.

Бонцо голосно розсьміяв ся.

— Та панї волить анґлійску полицію — сказав з глумливою прихильностию. — Очивидно, ви тут між приятелями.

Мариянна поглянула поважно в его лице.

— Пане — сказала з веселостию, якої у неї вже давно не було — ви допомогли менї до того.

— Зачинаймо! — скрикнув Тольма. — Ми не зійшли ся сюди, аби писати всесьвітну історию. Що стало ся, стало ся; забудьмо на те.

— Нїяка женщина не може забути полковника Бонца — сказала Мариянна, жартуючи і усьміхаючи ся — особливо коли стиснула его руку.

На великім лици Бонца появив ся гнів; але між тим як він роздумував ще над влучною відповідию, приступив до бесїдуючих ґраф Федір.

— Пане полковнику — відозвав ся — забуваємо на то, задля чого панна Бест була ласкава потрудити ся нинї вечером до нас. Чи не час зачати?

— Без сумніву! — скрикнув Тольма. — Отже до дїла! На що ми ще взагалї ждемо? Панї вже певне готові?

Мариянна поглянула неспокійно від одного до другого. Відтак побачила столик, на котрім лежав білий папір.

— Я готова — заявила, хоч еї серце по-

Коли же фактом єсть, що реформа виборча мусить бути переведена, то лишає ся тепер ще лиш питанє, коли і в якім напрямі. Як звістно, єсть в проєктї скликати на червень спільні Делеґациї до Відня. Аж до сего часу мусять відносини парляментарні бути на стілько впорядковані, щоби могло прийти до вибору членів Делеґаций, а то очевидно буде могло стати ся аж тоді, коли в справі реформи виборчої прийде межи поодинокими партиями до якогось порозуміня і коли дасть ся утворити більшість парляментарна. Але Рада держава на відрочена аж до 10 с. м., отже на дальші пертрактациї, о скілько би они вже тепер не вели ся, позістало би лиш дуже мало часу. Треба би длятого дуже великої зручности і щастя, щоби в так короткім часї упорати ся з партиями парляментарними. О скілько можна доси зміркувати з відзивів поодиноких ґазет, то заносить ся на таке уґрупованє партий. Консервативні елементи, властителї більших посїлостий, Коло польске, нїмецкі поступовцї а може й Всенїмцї будуть імовірно поступати разом; то ґрупа, котру сполучає опір против дотеперішного проєкту реформи виборчої. Може бути, що тота ґрупа пішла би під якимись условями (н. пр. тека мінїстерска) на руку правительству крім одних Всенїмцїв. До неї може би ще й прилучили ся християньскі социяли. Другу ґрупу творять всї прочі партиї, котрі суть за реформою виборчою, а між котрими Молодочехи творять найсильнїйшу партию. Але якраз серед Молодочехів проявляє ся тепер найбільше негодованє; они найбільше невдоволені з упадку бар. Ґавча, бо здаєсь мали надію на великі успіхи своєї полїтики. Длятого Молодочехи нинї ще з більшою рішучостию зазначують, що стоять безусловно при загальнім, безпосереднім, рівнім і тайнім праві голосованя. На тім самім становищи стоять також і клюби полуднево-славяньский, руский, італїяньский і социялісти, котрі навіть заявили, що готові робити обструкцию при виборі до спільних делеґаций, коли би правительство схотїло хоч би лиш проволїкати реформу виборчу.

Так отже станули ворожо против себе два табори а помиж ними стоїть президент кабінету, котрого один табор витає радістно і до котрого він клонить ся своїми поглядами, а котрому другий табор також не ворожий. Можна длятого припускати, що кн. Гогенльоге вибере середну дорогу і щоби не викликувати опору з нїякої сторони анї не ставити ся в суперечности з своїми засадами, приступить так само, як і єго менше щасливий попередник до переговорів компромісових, та буде старати ся довести їх до кінця. Чи то єму удасть ся — се иньше дїло; але коли би не удало ся, коли би внаслїдок обструкциї навіть не могло прийти до вибору членів Делеґаций, то очевидно не позіставило би нїчого, як лиш розвязати теперішний парлямент, котрого період і так вже кінчить ся, та розписати нові вибори або ще на основі дотеперішного, або нового октройованого закона виборчого. Иньшого виходу не буде, скоро один або другий із згаданих повисше таборів схоче рішучо робити новому правительству опозицию. Час вже недалекий і побачимо небавком, чим справа закінчить ся. Щоби й кабінет кн. Гогенльо'го мав упасти та зробити місце ще иньшому — в то якось не хоче ся вірити.

Вісти полїтичні.

До ситуациї. — Димісия ґр. Віттого і дальші події в Росиї. — Рух страйковий у Франциї.

Староческа „Politik“ одержала від одного із консервативних послів таке представленє ситуациї: Уступленє бар. Ґавча аґрариїв анї не гріє анї не студить; они в виду нового правительства позістануть зовсім независимі. Упадок Ґавча означує також поражку Молодочехів, котрі за ним сильно заанґажували ся і котрі хотїли поставити доказ, що при їх помочи можна правити також і без Поляків; опозицийонїсти одержали тепер за то сатисфакцию.

Після „Konser. Korresp.“ відбувають ся межи проводирями Кола польского а нїмецким центрум католицким і феодальною шляхтою численні конференциї. Вчера конферували ґр. Дідушицкий, Дулемба і Абрагамович з ґр. Сильва-Тарукою, бар. Ляріршем і Морзеєм. Опісля прилучили ся до тих конференций також проводирі нїмецкої вірноконституцийної більшої посїлости. Предметом нарад була справа, яке заняти становище супротив нового президента кабінету. Що до консервативної шляхти ческої, то она ожидає, що кн. Гогенльоге не поробить таких похибок як єго попередник, котрий в своїй проґрамі не увзглядних становища і засад консервативних партий.

Краківский „Czas“ в телеґрамі з Відня одержав таку інформацию: Нагле урядове відроченє Ради державної до 10 с. м. викликує здивованє. Нїхто не розуміє, яку цїль має урядове відроченє, скоро вистало було скликати Раду державну на 10 с. м. Припускають, що розходить ся о якісь зарядженя, котрі можуть бути видані в часї відроченя Ради державної. Чи тота комбінация відповідна, годі поки що сказати.

Вільний союз Всенїмцїв оголосив, що спосіб, в який довершила ся зміна кабінету, має бути новим сумним доказом впливу Кола польского і галицкої шляхти на судьбу держави. Союз протестує против того і домагає ся знову виділеня Галичини для ратованя держави від тої зависимости. Обговорюючи будучу реформу, виборчу жадає союз, щоби она зберегла стан посїданя Нїмців.

Президент мінїстрів Вітте уступає. Петербурска Аґентия телеґрафічна доносить в сїй справі що слїдує: Нинї появить ся указ, увільняючий президента мінїстрів Віттого. Єго наслїдником має стати **Горемикін**. В поінформованих кругах говорять, що Горемикін буде вести полїтику ґр. Віттого. Вітте має й дальше повне довірє у царя а уступає головно задля поратованя здоровля, підорваного надмірною працею і задля того вибере ся без сумнїву на довший відпочинок.

Як доносить часопись „Реч“, президентом кабінету має стати **Горемикін**, теку справ внутрішних має обняти дотеперішний ґубернатор в Саратові **Столипін**, а мінїстром справедливости має стати теперішний шеф департаменту проф. **Щеґлобітов**. Єсть також намір покликати до мінїстерства кількох членів партиї „кадетів“. Факт той — додає „Реч“ — єсть доказом, як зле поінформовані рішаючі круги о ситуациї, скоро припускають, що „кадети“ схотять працювати в кабінетї разом з Горемикіном і Столипіном. Тота сама ґазета доносить, що ґубернатор в Самарі скликав 6 селян, вибраних до Думи державної і сказав їм, що мають їхати до Петербурга на день 3 мая, де будуть радити над справами селяньскими. В тій цїли дав він їм гроші на дорогу і сказав притім, що на двірци зелїзницї буде їх дожидати якийсь Ярогін. При прощаню виголосив ґубернатор до селян бесїду, в котрій остерігав їх перед шкідливими впливами деяких полїтичних партий. На то відповів селя-

---

чало сильно бити ся. — Прошу, скажіть, що маю рисувати.

Бонцо приступив до стола.

— Панї — сказав — ми вже так давно виїхали з Росиї, що забули на свій рідний край. Ви, як нам сказано, маєте лїпшу память. Коли схочете нарисувати на тім папері малу карту, то може бути, що не пожалуєте свого труду. То має бути карта форту Константина.

Він уважно дивив ся на неї, коли говорив. Она дрожачими руками здоймила рукавицї. Той час видав ся їй найважнїйшим в житю Як би що забула! „То для Павла!“ — повтаряла собі заєдно. — „Розходить ся о те, аби я стала женою!“ Сьвітло мигало перед єї очима і стати трех мужчин зникли перед єї очима. — „Боже — молила ся в души — поможи менї виратувати любого!“

— Карту форту Константина? О, то дуже легко, пане полковнику!

Она сїла коло стола. Минали мінути, а она не могла все ще найти пера. Вкінци Тольма подав їй єго.

— Відваги! — шепнув. — То для єго свободи, для єго житя! Він сидить тут, в тім домі запертий.

Она взяла перо, рука єї перестала дрожати. Скоро нарисувала черти форту. Скрипіт пера на папери і тиканє срібного годинника були одинокими звуками, які було чути в великій сали. З запертим віддихом приглядались їй мужчини, а стать Бонца видавала ся в тїни немов із стали.

Минуло пятнайцять мінут. Дївчина забула, де сидїла. Она викінчувала свою задачу зі зручностию вправного рисівника. Жила знов в сильній крипости. Кронштадт воскрес перед єї очами і она рисувала одну лїнїю за другою.

— Готово — сказала вкінци.

Всї три приступили рівночасно до єї крісла. Бонцо вхопив папір в свої руки. Він порівняв єго до другої карти, яку держав в другій руцї. Десять мінут не промовив слова, відтак випрямив ся і сказав:

— Панї, в Росиї мало таких людий, аби могли нарисувати так добру і вірну карту!

Она не відповіла нїчого; і другі не сказали нї слова. Гадала, що хотять посьміяти ся над нею і велїли прийти їй сюди, аби ще раз одержати доказ єї шпиґуньства. Але коли ще стояла, сумнїваючись і боячи ся, не знаючи сама чого, отворили ся двері, що відділяли сальон від меншої комнати, і она побачила, що та мала комната була устроєна як каплиця і що перед престолом, на котрім горіли сьвічки, стояв старий сьвященик.

XXIII.

Вечером другого дня.

Павло почув, як годинник вибив осьму, і пригадав собі, що він вже майже 30 годин сидить запертий в домі Тальві'ого. Єму здавало ся, що минули вже віки від часу, коли бачив послїдний раз Мариянну. Гадав, що вже певно не побачить нїколи єї лиця та що проведе своє житє аж до смерти в тюрмі і на засланю. Видавало ся єму безсумнївним, що нїяка сила на земли не зможе єго вирвати з немилосердних рук власного земляка, котрий підступом і зрадою повалив єго. Бачив вже перед собою петропавловску крипость і себе в нїй як арештанта, а та, котру любив, буде дармо за ним тужити. Він навіть не сьмів собі уявити, як она сама буде бороти ся з житєм. Та гадка була для него страшна, то була найтяжша кара за єго глупоту.

(Конець буде).

нин Шувалов, що они знають потреби селян і що їм поручено домагати ся передовсім свобідного житя.

Рух страйковий у Франциї ослабає. Із арештованих в Парижи в день 1 мая около 2000 людий випущено мало що не всїх на волю; задержано лиш 150 а між тими 60 чужих підданих, переважно Росиян. Арештовано також анархіста Нахта, жида родом з Бучача. Як тепер показує ся, надзвичайні міри правительства викликав не так сам рух робітничий, як якийсь заговір против републики, котрого цїлию мало бути викликати революцию в звязи з загальним рухом робітничим. Скілько правди на тім заговорі, годі знати; кажуть, що то лиш маневр правительства.

Новинки.

Львів, дня 3-го мая 1906.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував надзвичайного професора загальної і австрийскої історії дра Вікт. Чермака, звичайним професором польскої історії на университетї в Кракові.

— **Є. Е. н. Мінїстер справ заграничних** гр. Агенор Голуховский виїхав з Відня до Скали з причини недуги своєї матери.

— **Дрібні вісти.** Мяса з провінциї привезено до Львова в цьвітни звиж 21.000 кільограмів. В порівнаню з місяцями зимовими довіз зменшив ся о половину. — Скажений пес, імовірно з села, покусав у Львові переходячого улицею п. Г. Покусаний виїхав до заведеня дра Буйвида в Кракові, а пса віддано академії ветеринариї в цїли розслїдженя недуги. — Львівский трибунал засудив вчера наробка в села Галичинова, Михайла Пилата, на рік тяжкої вязниці за знасилуванє. — У Львові занедужала онегди 14-лїтна Станислава Гурняк на запаленє мозкових опон.

— **Войскові музики** будуть грати в місяци маю: дня 3 в огороді міскім, 8 в стрийскім парку, 9 перед палатою Намістництва, 10 на Високім замку, 15 перед домом інвалїдів, 16 перед будинком головної команди, 17 в міскім огороді, 22 в стрийскім парку, 23 перед палатою Намістництва, 29 перед Домом інвалїдів, 30 перед будинком головної команди і 31 в міскім огороді.

— **Заверненї еміґранти.** З Нового Йорка доносять, що на основі закона еміґрацийного, не допущено до Америки більше як 1000 робітників. Ті робітники заохочені обіцянкою платою 2½ доляра денно, походять переважно з Греції, Болгариї, Македонії і з Чорногори.

— **Чорногорска дрібна монета.** Чорногорске правительство постановило, що від тепер чорногорска дрібна монета з нїклю і бронзу буде вибивати ся в краю. Доси уживано в Чорногорі дрібної монети австро-угорскої.

— **Арештованє небезпечного злочинця.** В Дрезднї, в Саксонії, арештовано онегди робітника Макса Дитриха під закидом цїлого ряду убийств. Дитрих признав ся вчера, що в лїтах від 1899 до 1905 року допустив ся вісьмох убийств, з чого 4 довершив в Австриї.

— **Огнї.** З Отинії доносять, що передвчера згоріла там столярня в фабрицї машин Бредта і Спілки. Всї прочі відділи фабрики ненарушені, в наслїдок чого рух фабрики нїчого на тім пожарі не потерпить.

— **Львівскі злодії** бушують в послїдних часах на зелїзничім шляху Львів-Підволочиска, окрадаючи в вагонах подорожних. В середу в ночи вертав зі Львова до дому скалатский купець Ісак Нусбавм по полагодженю орудок у Львові. Він з собою готівку в квотї 9.000 К. Підглянули то два львівскі злодії і купивши білети їзди до Підволочиск, всїли до одного переділу з Нусбавмом. Однако поведенє тих двох елеґантних панів видало ся Нусбавмови підозрінім. Він вийшов на хвилю до другого переділу і передав гроші в переховане їдучому там знакомому купцеви. Відтак вернув на своє місце і заснав. Коли обудив ся коло Золочева, обох панів вже не було в вагонї. Злодії вирізали Нусбавмови кишеню і забрали з нею мошонку з квотою 20 корон. Они підглядали Нусбавма у Львові і знали навіть, в котрій кишени везе він гроші. Однако, як показало ся, перечислили ся.

— **Людоїди в Сибірі.** З Петербурга доносять до нїмецких дневників, що в Колимску на Сибіри увязнено цїлу родину людоїдів, котрі під впливом голоду убивали переїздних подорожних і споживали їх мясо. На слїди того незвичайного злочину попали случайно, коли у одного з членів родини найдено людску голову застромлену на рожен. Голод приневолив до людоїдства також племя Чукчів, що мешкає дальше на північ. Начальники родин того племени постановили по спільній нарадї поубивати всїх членів племени, а відтак відобрати собі житє, щоби в той спосіб скінчити голодові терпіня.

— **Зазив до читалень „Просьвіти“.** Незадовго, бо вже 29 го червня с. р. відбудуть ся Загальні збори товариства „Просьвіта“ у Львові. До звіту з дїяльности видїлу суть конечно потрібні справозданя читалень. До кождої читальнї „Просьвіти“ вислано відповідний бланкет, але до тепер заледви третя часть зволила надїслати свої справозданя. Просимо поспішити ся видїли читалень, а особливо їх голови мають сповнити сей обовязок — наложений на них статутом — під особистою відвічальностию. — З канцеляриї товариства „Просьвіта“ у Львові.

— **З львівскої архіепархії.** Канонічну институцию дістали оо: Омел. Лопушаньский на Кунашів і Иосиф Коменда на Сливки. — Завідательство в Лові дістав о. Алекс. Гвоздецкий. — Сотрудництво в Дубравці одержав о. Володим. Скоробогатий. — До канон. інституциї візвані оо.: Юл. Дикий на Гнїздичів, Юст. Гаврисевич на Чагрів, Омел. Кордуба на Олексичі і Григорий Грушка на Пеняки.

† **Померли:** О. Филип Байко, дня 30-го цьвітня в Хмелю, затварницкого деканата, перемискої епархії, в 28-ім роцї житя а в 3-тім съвященьства; — Володимир Варениця, міщанин з Комарна, член тов. „Просьвіти“, член-основатель селяньскої бурси і добродїйного братства сьв. о. Николая, дня 26 го цьвітня в Комарні; — Ядвига Ежицка, учениця учительскої семинариї, дня 30-го цьвітня, в Николаєві над Днїстром в 18-ім роцї житя; — Михайло Голейко, архітект і властитель реальности у Львові, дня 1-го мая в 51-ім роцї житя.

Телеґрами.

Відень 3 мая. Є. В. Цїсар приняв нинї на загальних авдиенциях б. мінїстра справ внутрішних ґр. Біляндт-Райдта.

Відень 3 мая. Є. В. Цїсар приняв нинї перед загальними авдиенциями б. президента мінїстрів бар. Ґавча і при сїй нагоді вручив єму свій портрет з власноручним підписом в дорогоцїнній рамцї.

Триєст 3 мая. Кн. Гогенльоге попрацював ся нинї з урядниками в Триєстї. Нинї вечером разом з женою виїде до Відня.

Льондон 3 мая. До Daily Telegraph доносять з Петербурга: Мінїстер справ внутрішних Дурново подав ся до димісії.

Берлин 3 мая. Lokal Anz. доносить, що 50.000 робітників дівправлено з причини сьвяткованя дня 1. мая. Суть то переважно робітники промислу металевого, деревного і будівельного.

Ст. Етієн 3 мая. Манїфестанти вимусили замкненє варстатів. Число страйкуючих виносить 10.000.

Петербург 3 мая. Ґоремикін, Дурново і Акімов відмовили обняти уряд президента мінїстрів. Наслїдником ґр. Віттого буде імовірно Коковцев, скоро круги двірскі не висунуть свого кандидата.

Курс львівский.

Дня 3-го мая 1906.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	569·—	578·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	195·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	582·—	588·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	300·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	111·50	—·—
Банку гіпот 4½%	100·50	101·20
4½% листи застав. Банку краєв.	101·30	102·—
4% листи застав. Банку краєв. .	98·90	99·60
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	99·70	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	99·60	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	98·90	99·60
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·50	100·20
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	101·20	101·90
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	98·80	99·50
Позичка краєв. в 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	99·10	99·80
„ м. Львова 4% по 200 кор.	97·70	98·30
IV. Льоси.		
Міста Кракова	91·—	97·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	50·50	52·50
Угорскі черв. хреста . .	31·25	33·25
Італїянь. черв. хр. 25 фр. . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. . .	57·—	66·—
Базилїка 10 кор. . .	23·90	23·90
Joszif 4 кор. . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·24	11·41
Рубель паперовий	2·50	2·52
100 марок нїмецких	117·30	117·80
Доляр американьский	4·80	5·—

НАДІСЛАНЕ.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

5 корон і більше
денного зарібку 5 корон.

Товариство машин трикотових до роботи домашної пошукує осіб так мужчин як і женщин до робіт трикотів на нашій машині. Проста і скора робота домова через цілий рік. Наука приготовляюча непотрібна. Віддалене не має впливу. Роботи продаємо.

Товариство машин трикотових до роботи домашної
ТОС. Г. ВІТТІК і Сп. Прага, Петерспляц 7. I.—469.

Фабрика виробів цементових
Г. ґр. Старжиньского в Гнїздичові

вирабляє дахівки (черепи) цементові всїлякої краски, помости в плит цементових ріжного рода, перепусти, рури, жолоби, корита, комини, сходи, хрести, стовпи граничні, як також всїлякі роботи входячі в обсяг промислу цементового. — Ціни умірені. — Цінники даром і оплачено. — Адреса для телеграм: Фабрика **Гнїздичів-Кохавина** почта і зелїзниця в місци

Кредит особистий для урядників, офіцирів, учителїв і т. д. Самостійні товариства щадничо-позичкові урядників уділяють під найкористнїйшими услівями і на довголїтні сплати позички особисті. Адреси консорциї подає безплатно Zentralleitung des **Beamten-Vereines, Wien I., Wipplingerstrasse 25.**

Інсерати
приймає
Аґенция дневників
Ст. Соколовского
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна
Аґенция дневників і оголошень
у Львові
Пасаж Гавсмана число 9.
приймає
пренумерату на всї дневники
краєві і заграничні
по цїнах оригінальних.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може приймати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом I. Недопада. (Телефона ч. 527).